

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. juli 2015 –  
Bucura**

**(Sag C-348/14) <sup>1</sup>(1)**

»Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af forbrugerne – direktiv 87/102/EØF – artikel 1, stk. 2, litra a) – forbrugercredit – begrebet »forbruger« – direktiv 93/13/EØF – artikel 2, litra b), artikel 3-5 og artikel 6, stk. 1 – urimelige kontraktvilkår – den nationale rets undersøgelse ex officio – vilkår, der er »udarbejdet på en klar og forståelig måde« – oplysninger, der skal gives af kreditor«

1. *Forbrugerbeskyttelse – forbrugerkreditaftaler – direktiv 87/102 – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – forbrugerbegrebet – fysisk person, der er meddebitor inden for rammerne af en kontrakt, der er indgået med en erhvervsdrivende – omfattet – betingelse [Rådets direktiv 87/102, art. 1, stk. 2, litra a), og direktiv 93/13, art. 2, litra b)] (jf. præmis 39 og domskonkl. 1)*
2. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – den nationale ret forpligtet til ex officio at undersøge, om vilkår i en kontrakt, som den skal bedømme, er urimelige – rækkevidde (Rådets direktiv 93/13, art. 6, stk. 1) (jf. præmis 43 og 44, samt domskonkl. 2)*
3. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – urimeligt kontraktvilkår i artikel 3's forstand – de nationale retsinstansers efterprøvelse af urimelighed – kriterier (Rådets direktiv 93/13, art. 3, stk. 1, art. 3, art. 4 og art. 5) (jf. præmis 66 og domskonkl. 3)*

**Konklusion**

- 1) Artikel 1, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugercredit, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF af 16. februar 1998, og artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at begrebet »forbruger« som omhandlet i disse bestemmelser omfatter en fysisk person, der er meddebitor inden for rammerne af en kontrakt, der er indgået med en erhvervsdrivende, når denne person optræder med et formål, der må anses for at ligge uden for den pågældendes erhvervsmæssige virkefelt.
- 2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at det påhviler den nationale ret at undersøge ex officio, om vilkår i en kontrakt, der er indgået mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, er urimelige som omhandlet i denne bestemmelse, når denne ret råder over

de til dette formål nødvendige faktiske og retlige oplysninger.

- 3) Artikel 3-5 i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at den nationale ret i forbindelse med sin vurdering af, om vilkår i en forbrugerkreditaftale er urimelige som omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 1 og 3, skal tage hensyn til samtlige omstændigheder i forbindelse med indgåelsen af denne aftale. Det påhviler i den anledning den nationale ret at efterprøve, om forbrugeren i den omhandlede sag er blevet meddelt samtlige de enkeltheder, der kan have indflydelse på omfanget af vedkommendes forpligtelse, og som navnlig gør det muligt for denne at vurdere de samlede omkostninger ved sit lån. Ved denne vurdering spiller det en afgørende rolle, dels hvorvidt vilkårene er udarbejdet på en klar og forståelig måde, således at de gør det muligt for en gennemsnitsforbruger, dvs. en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet forbruger, at vurdere sådanne omkostninger, dels den omstændighed, som er forbundet med en manglende angivelse i forbrugerkreditaftalen af de oplysninger, som anses for at være væsentlige i forhold til arten af de af denne aftale omfattede varer eller tjenesteydelser, og navnlig de oplysninger, der er anført i artikel 4 i direktiv 87/102 med senere ændringer.

---

[1](#)— EUT C 361 af 13.10.2014.